

சிதந்திரன்

194A, BANDARANAIKE MAWATTE, COLOMBO-12.

— 194. २, പണ്ടാരുദ്ധയക്ക മാവത്ത്, സെപ്റ്റംബർ 12.

ஷத்தகம் 16

தமிழ் பத்திரம் கேட்டவருக்கு

த. மு. க. தலையா பிடத்திலிருந்து
நட்டங்கள் கொண்டு வழக்கியாம்!

இங்கூடுமில் திரு. பி. வள்ளிநாவுக்கு தயாரிக்கும் சிவிமா
பட்டமோக்கில் நமப்பத்தினாக பூரட்டி நடந்து எம் தீ-
க்ராமச்சுற்றியின் இயங்குக்கூடு வராணிகுக்கூரத்தில்லா?
அதற்கு இல்லாத விடுமைத்தான் தொட்ட செய்யவேண்டு
வெள்ள சிவாச அரசாங்கத்தை விடுப்புத்திடி எருசில்லார்.

எம். ஸி. ஆர். வாழ்வுக்கும் தூண் செய்ய விஷயத்தின் மீதான பேரவையில் பொது பார்லிமெண்ட் என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதை பொது பார்லிமெண்ட் என்று விடப்பட்டது என்றும் கூறும் இருந்திருந்தால் என்பது ஒரு பொது பார்லிமெண்ட் என்று விடப்பட்டிருக்கிறது.

ஏராளமாகவுள்ள அறவித்
துணையை:

ஒரு நீர் வருவாய் இடு
நாட்டில் தெரிய தங்கள்
கலைக்கு உதவுதலாகவுள்ள
நூல் அவர் இந்தப்பொழுத்
முறையிலிருந்து மூன்று கி.
மூன்று சிரியாக, நீ. க. க.
தமிழ்நூல் பிடிக்கின்று கூறு
கிடைத் தோட்டு விலை
ஏதென்று ஏராளமாக கிடைகிற
யம், இவ்வாறு திரும்பி-
நூல் போன்ற தமிழ் பிடிக்
யாக்கும்படி தலைமை பிடிக்

தின் துட்டங்களை உறிஞர் நாட்டிடம் சி. மு. க. வெட்டு அரசியற் கல்லூரிகள் புதர்கள் ஏற்பாடுகளை

ଅଟୁକୁଳ ପୋର ଅଣ୍ଣମେଯିଲ୍ ଲ

மன்னார் மாநாடு வழி
நீதிபையை மக்களை அடக்கி விடப்போது—ஒடுக்களிடப்போது இனி
நான்கு அம்மூலங்கள், என்று நூட்டி விடப்பெற்றோர் பையை
நீதித் திரும்பாவிட்டுக்கொண்டு வேண்டியும், மற்றும்பாண்டுதில்
நூட்டி வராம் கடிய தமிழராக் கடித் தோய்த்துழு என்றுத்
போன்றதெல்லாத் துயந்தங்கள் செய்கின்றோம்—மன்னாரில் திட்ட
ஏன்று வேண்டியிருவார் என்று மன் தட்டி போர் முரசு
அடங்கிக்கூ.

நிறு, எம். எம். திராவாஸனிக்கும் மீண்டும் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருள்ளார். அவற்று தலைவராக ஏற்று அறம் போட்டதற்கிடீடுப் பொருளாகத்திரும்பார்கள். மக்களின்பாலை திராவாஸனிக்கும் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருள்ளார்.

இதை விட்டு தான் போன்றுமிகுமிகுவதற்கும் நம்ம பேசும் மக்கள் வது
ஏன் சிரிசூலமாகின்லி நொன்னா காலைத் திருப்பு ஆயத்தாக்கள்
நூல்களை விட்டிருண்டன.

சிறைக் கண்டன!

ಅಪರಾತಮ್ ಕಟ್ಟಮಾಡೆಂ
ತನ್ನಟಿನಯೆ ಏರ್ಕಿರೆಂ

வாருமானவரி வழக்கில்
வீரசிங்கத்தின் வீரச் சேயல்

14 இப்பு முன்னால் விடுமிலி மாண்புவதோன்று எந்து தமிழ் பேர்கள் மாண்புதலுக்கும் ராமிழ் மொழி முலம் அடிக்காமல் இல்லை என்று சொல்ல உண்மை உண்டார். இப்பு உண்மை மற்றுக்கூறுவதும் வேறு, அதை ஏதில்லை என்று, தன்னுடைய மத்தியங்கள், வேறு ஏதும் வேறுதல்கூறுவதும் ஏதில்லை என்று விட வேற்றுவது என்றி. என்றால்கூறுவது விட்டு சிவார்ஜன்களிலிருந்து அதைப் போக்கு விடுவது சில விடங்களில் ஆகும்.

சினிகள்ததி ஆய், ஆகிளிலை
இரும் மடவும் அஷட்டப்
பட்ட வருமான வரிப் பத்தி
ரங்கள் இரு. வி. வீரிஸ்கம்
அவர்களுக்கு அனுப்பிவைக்
கப்பட்டு வந்தன. இவர்
றைத்தாம் ஏற்கப்போல், அங்
ஸு நீரப்பி அனுப்பப்போல
முடியாது என்று அவர்களு
மானவரி இலாகாவிற்கு அறி

இயாக்க வழக் கொள்ளறத்
நாட்கல் செய் திருந்தத் து.
அந்த வழக்கு 11—7—62-ல்
முதிப்பு திடு. இறுமான்னே
முன் விஸியல் யாராமைக்கு
ஏடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

தமிழ் மொழியில்லாத பந்திரங்கள் தமக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருப்பதை மினங்களான பதநிரங்களை நிறுப்பி அனுப்பவில்லை என்றும், பலமுறை தமிழ் பக்கிரங்களைக் கோரி இவாகாவிடம் விண்ணப்பி தித்த தாகவும் திரு. வீரசிங்கம் கூறினார்.

வின்னப்பார் என்கே?

**சகலவித மூலநோய் நியாரணி
ரிசெல்ட் ஸ்
உட் பிழுப்பிடி
(RICHÉLET'S BLOOD PURIFIER)
இரத்த சுத்தி ரெய்து**

- குலம்
 - ஏற்றம்
 - பண்ட
(ECZEMA)
 - மாத
விடைய்

கோவாய்கள்

முதலாண்மைக் குணப்படுத்துவதில் நிகரற்ற சங்கீசனி இது. ஒரு போத்துவ முடிந்துமே மேலும் காப்பிட்டு பூரண பல்லை அடையவேண்டும் என்ற ஆசையும் நம்பிக்கையும் தானுக்கிய செப்பும்.

Digitized by srujanika@gmail.com

ஏ வாணி கீர்த்தி நெடுஞ்செழியன்
நல, பேர்மத்தால் வதி, இசையும்பு.
(சுற்று : 2885)

சோமசுந்தரனார்

—ஆசிரியர் ச. அமிர்தநாதர்—

நன்மீயின் கவையாற்றித் தாலிக் கிந்த
தாதாவே, இனியலி மாபின் ஊற்றே!
—முன்னிலை பாலெளிய உள்ளேயே, உள்ளுள்
பெந்தமீயின் கவைதக்கு நிகங்கள் போயோ?
விள்ளெனிலை கலைவடியும் மேதை ஏள்ளம்;
வித்தானே, தமிழ் மலைப் பணி செய் தோனே!
என்னாத்தில் இலக்கியம் நின் கவைத வார்ப்பே;
ஏழத்தின் புகழும் அதிற் கேர்ந்தி என்றும்.

நீதையிலே நிதிக்கும் இனிலை உண்டு,
நிதமீயின் கவையுமே, நினை பாட்டில்
வந்து பல சிறுவர்கள் மகிழ்ந்து பாட
வளமான கறுப்பைகள் வகையாய் உண்டே;
நிதமீயாத் தேவருங்களும் அழுதமென்றும்
அன்ன அன்னக் குறையாத நின் படையில்
எந்தையே நின்தமீயுத்தொன் பேற்றி நானும்
இறும்புதே என்று மெங்கள் உள்ள மன்றே?

'நாயகனின் புகழ்மாலை' நமக்கேந் நானும்
நன்மோழியின் களிச்சைவையை விளக்கி நிற்கும்;
தேமதுநாத் 'நமின்னபம்' தெனிட்டா தென்றும்;
நிதித்திக்கும் இவங்கள் வளம் கவைய ஏறு:
பாமண்கும் 'நந்தையா' பதிற்றும் பத்தில்
பரிசுவிக்கும் நின்புமை பாரிஸ் என்றும்;
வாம மன்றக் கலிக்கொத்துத் தமிழ்க் கிருஷ்கு
வந்றுத மாசக அன்னி வாரி கூட்டும்.

திருமுனிவன் புகழ் வாழி!

—கா. சி. ஆனந்தன்—

பொன்னுருக உயிருக
உயாமுருக உணர்வுக
நானுருக இலையினுயிர்
நாட்டியவன் புகழ் வாழி!
நானுயர உலகேஸ்ஸம்
தமிழுயர இனமுய
நென்று நூல் யாந்த
திரு முனிவன் புகழ் வாழி.

மட்டு நகர் வாவி மகள்
மடிக்கிந்து பண்டுரை
வோடியவன் எவ விளங்கு
கறியவன் புகழ் வாழி!
கட்டியநன் காவிரிநும்
கவித்துறவு புகூர்
ஞப்புவனின் புத்தினங்கள்
குவு முனிவன் புகழ் வாழி!

ஷாஹர் நினை யாத்துடி
உட்காந்த வறுகிளியின்
சிறைவி தாறால்
சிறப்புதையான் புகழ் வாழி!
கிரை எறிந் தன்டு நிகர்
கிளிமோழியார் விளையாடும்
ஷாஹர நவி மன் தந்த
கவிமுனிவன் புகழ் வாழி!

துபுகுபென்ற தமிழாரவும்
பௌத்தநுவிட வழி செய்தான்
விழுவாந் தப்பெரியேன்
வீர மகன் புகழ் வாழி!
பட்டுத்து நெஞ்சுகையான்
கல்லடியில் துயில்லென்றுள்
தபுதினி யார் கண்ணான்?
தமிழ் முனிவன் புகழ் வாழி!

செந்தமிழ் கவிதைகள் செய்த சோமசுந்தரன் வாழ்க

பத்தாயிரந்துக்கு மேலான பாங்கான கவிதைகளை
யாத்த புலவன் சோமசுந்தரனுக்கு நாடென்கும்
விழா வெடுக்கப்படுகிறது. நாவலரும் பாவலரும்
போற்ற பெந்தமிழுக்கும், கைவத்துக்கும் சேவை
செய்து "தங்கத் தாந்தா" என்று தரனி போற்ற
வாழ்ந்து 1953-ம் ஆண்டு ஆணி இருபத்தாறுவீல்
புகழுடம் பெய்திய புலவருக்கு எமது அஞ்சலி—

ஆடுப் பிறப்புக்கு நாளை நிடுதலை
ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே!

கூடுப் பணக்கட்டுக் கூழும்
கொஞ்சக்ட்டுதின்வெளம் தோழர்களே!

பல வருடங்கள் உருண்
போடாடினிட்டன. ஆந்து வய
தில் பள்ளியில் ஆலி.....

ஆவன்னு.....பயிறுமெபாது
சைவிகள் கேட்டு இன்புற
தன், இப்பாட்டலை, கொளுக்
கட்டையில் கொள்ளுத் தைச
கொண்ட எனக்கு இத்தப்
பாட்டு கொளுக்கட்டை
போன்றே இனித்தது.

துள்ளித் திரியும் பள்ளிப்
பருஷுத்தினர் பாடு மகிழுத்
தக்கி இத் தகைய ஏத்த
ஷையோ கவிதைகளை ஏழத்
தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு
அனித்த புலவன் மறைந்து
ஆண்டு கள் பல உருண்
போடாடினிட்டன. ஆலை அப்
புலவன் விகைத்தக் கவிதைச்
செய்த எத்தலையோ இனம்
உள்ளக்களில் வேலை நி,
இன்று பெறு விருட்டமாக
யிருக்கிறது.

வயது சென்றச் சேல் கூ
துமுந்தைகளின் துள்ளம்
மும் ஏற்படுவது இயற்கை,
சோமசுந்தரப் புலவர் அன்ற
ஞகுமுவயது உறவுத் தழுத்
நைக்கு குரிய மூன்று மூன்று
மின்னிர்த்து வந்து ஓன்னதை,
அவர் கவிதைகளில் காணு
முடிகிறது.

ஒவ்வொரு வருப்புக்கும் கொடு
நைக்கு கூடுக்கு சமயாகக்
கொண்ட சோமசுந்தரப் புலவர்
கொடுக்காமல்கூகும், இலக்கு
மிப் பிள்ளைக்கும் புதல் வராக 1878ல் பிறந்த தார்
சோமசுந்தரப்புலவர்

தமது இருபதாவது வயதுகள்ளாகவே தமிழும்
ஆங்கிலமும் கற்றிற்று ஆளியத் தொழில் மேற்கொண்டார். கைவத்துக்குத் தால்
களில் ஆராய்ச்சி செய்து
கையை விருத்திக்கால செலவுகள் புரிய திடசுக்கற்பகு
கொண்டார். தமது ஒய்யு
நேரங்களை யெல்லாம் தமிழ்

தமது இருபதாவது வயதுகள்ளாகவே தமிழும்
ஆங்கிலமும் கற்றிற்று ஆளியத் தொழில் மேற்கொண்டார். கைவத்துக்குத் தால்
களில் ஆராய்ச்சி செய்து
கையை விருத்திக்கால செலவுகள் புரிய திடசுக்கற்பகு
கொண்டார். தமது ஒய்யு
நேரங்களை யெல்லாம் தமிழ்

தமது இருபதாவது வயதுகள்ளாகவே தமிழும்
ஆங்கிலமும் கற்றிற்று ஆளியத் தொழில் மேற்கொண்டார். கைவத்துக்குத் தால்
களில் ஆராய்ச்சி செய்து
கையை விருத்திக்கால செலவுகள் புரிய திடசுக்கற்பகு
கொண்டார். தமது ஒய்யு
நேரங்களை யெல்லாம் தமிழ்

தமது இருபதாவது வயதுகள்ளாகவே தமிழும்
ஆங்கிலமும் கற்றிற்று ஆளியத் தொழில் மேற்கொண்டார். கைவத்துக்குத் தால்
களில் ஆராய்ச்சி செய்து
கையை விருத்திக்கால செலவுகள் புரிய திடசுக்கற்பகு
கொண்டார். தமது ஒய்யு
நேரங்களை யெல்லாம் தமிழ்

தமது இருபதாவது வயதுகள்ளாகவே தமிழும்
ஆங்கிலமும் கற்றிற்று ஆளியத் தொழில் மேற்கொண்டார். கைவத்துக்குத் தால்
களில் ஆராய்ச்சி செய்து
கையை விருத்திக்கால செலவுகள் புரிய திடசுக்கற்பகு
கொண்டார். தமது ஒய்யு
நேரங்களை யெல்லாம் தமிழ்

தமது இருபதாவது வயதுகள்ளாகவே தமிழும்
ஆங்கிலமும் கற்றிற்று ஆளியத் தொழில் மேற்கொண்டார். கைவத்துக்குத் தால்
களில் ஆராய்ச்சி செய்து
கையை விருத்திக்கால செலவுகள் புரிய திடசுக்கற்பகு
கொண்டார். தமது ஒய்யு
நேரங்களை யெல்லாம் தமிழ்

தமது இருபதாவது வயதுகள்ளாகவே தமிழும்
ஆங்கிலமும் கற்றிற்று ஆளியத் தொழில் மேற்கொண்டார். கைவத்துக்குத் தால்
களில் ஆராய்ச்சி செய்து
கையை விருத்திக்கால செலவுகள் புரிய திடசுக்கற்பகு
கொண்டார். தமது ஒய்யு
நேரங்களை யெல்லாம் தமிழ்

தமது இருபதாவது வயதுகள்ளாகவே தமிழும்
ஆங்கிலமும் கற்றிற்று ஆளியத் தொழில் மேற்கொண்டார். கைவத்துக்குத் தால்
களில் ஆராய்ச்சி செய்து
கையை விருத்திக்கால செலவுகள் புரிய திடசுக்கற்பகு
கொண்டார். தமது ஒய்யு
நேரங்களை யெல்லாம் தமிழ்

தமது இருபதாவது வயதுகள்ளாகவே தமிழும்
ஆங்கிலமும் கற்றிற்று ஆளியத் தொழில் மேற்கொண்டார். கைவத்துக்குத் தால்
களில் ஆராய்ச்சி செய்து
கையை விருத்திக்கால செலவுகள் புரிய திடசுக்கற்பகு
கொண்டார். தமது ஒய்யு
நேரங்களை யெல்லாம் தமிழ்

தமது இருபதாவது வயதுகள்ளாகவே தமிழும்
ஆங்கிலமும் கற்றிற்று ஆளியத் தொழில் மேற்கொண்டார். கைவத்துக்குத் தால்
களில் ஆராய்ச்சி செய்து
கையை விருத்திக்கால செலவுகள் புரிய திடசுக்கற்பகு
கொண்டார். தமது ஒய்யு
நேரங்களை யெல்லாம் தமிழ்

தமது இருபதாவது வயதுகள்ளாகவே தமிழும்
ஆங்கிலமும் கற்றிற்று ஆளியத் தொழில் மேற்கொண்டார். கைவத்துக்குத் தால்
களில் ஆராய்ச்சி செய்து
கையை விருத்திக்கால செலவுகள் புரிய திடசுக்கற்பகு
கொண்டார். தமது ஒய்யு
நேரங்களை யெல்லாம் தமிழ்

தமது இருபதாவது வயதுகள்ளாகவே தமிழும்
ஆங்கிலமும் கற்றிற்று ஆளியத் தொழில் மேற்கொண்டார். கைவத்துக்குத் தால்
களில் ஆராய்ச்சி செய்து
கையை விருத்திக்கால செலவுகள் புரிய திடசுக்கற்பகு
கொண்டார். தமது ஒய்யு
நேரங்களை யெல்லாம் தமிழ்

தமது இருபதாவது வயதுகள்ளாகவே தமிழும்
ஆங்கிலமும் கற்றிற்று ஆளியத் தொழில் மேற்கொண்டார். கைவத்துக்குத் தால்
களில் ஆராய்ச்சி செய்து
கையை விருத்திக்கால செலவு

"கூனோ கைக்கிளை! விளை யாட்டே விளையா யிற்கே அம்மா!" தேழித் தேம்பியமுதான் இராவணோன். அவன் மார்பிலே முகம் புதைத்து விசம்பினாக்கைகளைக் கண்ணி. அவனது கேசத்தை அன்போடு வருஷ்டி கொண்டிருந்த வீல்வைக் கேந்தனது விரல்கள்.

"அப்பா!" அவன் அன்றைது அவன் கணக்கோப்பார்த்தான். இராவணேன் வாறன் என்றால் அன்றத்துல்முகம? தேவருலேகே நடுநடுக்குமே! கண்ணிர் சிறியேயறியாத—வெற்றிப் பெறுமையோடு என்றுமே யொளிக்கும் அந்தக் கண்கள் ரூபோயா இந்தப் பேதைக் காகலா குணமாக வழிகள்றன? அப்பா! என்றங்கூத் தவளான் அதற்குமேல் எனும் பேசவே முடியவில்லை. இதைப்பாரை அத்தையும் மெழுகாகி உருகி ஒடிதொண்டவரை வந்து இறுதி அடைக்கொண்டு கொண்டு போன்று விமமத்தான் முடித்து, அவன் விமமிழ்மயமுதான். வேந்தன் அவன் விழிந்தைத் தண்டுத் தரீயத்தால் அதைத்துவிட்டவாறே பெரு முசுசெறிந்தான்.

எப்பிடித் த வரங்கள் நிலத்திலேவிழி, விரர்கள் அப்படியே திகைத்துப்போய் நின்றிருந்தார்கள். கைக் கிளையின் அன்றையர் கல்லாய்—கிளையாய்—மரமாய்—கமைந்திருந்தார்கள். ஏன் காதல் கிளிநிற்கிறதன் கூட துண்டுதுண்டாக வெட்டுண்டு நிலத்திலே நிடந்துவத்தை. அவன் விழியோடு கொட்டி வெந்தன் கைக்கிளையின் தந்தை.

இப்படி எல்லோரும் மரமாய்விடக்கன் காலங்கியே வரியாத ஏழவெந்தன் கண்ணிர் உருத்த அங்கு என்ன கான் நடந்து விட்டது? கைக்கிளை நீயாவது சொல்லமாட்டாயா? என நாம் அங்கலாய்க்கிறோம். கைக்கிளை சொல்லமாட்டான். அவன் கண்ணி, விமமிழ்மயம் கண்ணம் வெடிப்பதையிட அவனால் எதுவும் செய்ய முடியாது. இராவணேனானின் உற்தீயத்தையே தெப்பமாக்கின்டு அவன் கண்ணிரக கேட்போம். அது சொல்லும்—ஒன்று?

இப்போல் இரயோ! இராயிரம் கைத்தன் எங்களுக்கு வேண்டாம். ஒரேரெயாரு கதை; என்கள் உள்ளம் எதற்காக அங்கலாய்க்கிறோ—எதை அறியத் துடியாய்த் துடிக்கிறதோ; அதே கதை அந்த ஒரேபொரு கதை.

போதுமா?

போதும்.

(2)

அன்று ஒரு பெளர்ணமிதி இம் மேற்கு வாலிலே செம்பஞ்சக் குழம் பைத் தோய்த்து நீலப்படாத்தின்மீது ஒவியம் கூட்டுக்கொன்றுந்தான் செய்திப்பான். அந்த வர்ணக்கல்வை சிந்தியதால் மேலைக்

கடலே போர்க்க எத்து எழுந்த குருதி வென்னம் போன்று பொங்கிக் கிடற்றது.

கீவாளில் சின்னாத்து நிறைந்த பால்வட்டம் போன்று தன்ன் வெண்ற புன்னைக் கிறிப் பவனி வந்தான் சுதிரிலை. அவன் காதற் கதிரவன் திடும் ஒவியம் நோக்கிக் கைக்கொட்டிச் சிரிப்பது போன்று குருகவித்தான். அவன் வரவு கண்டு—அவன் மெல்லடிக்கு வெண் பஞ்ச

யோரம் வரவேண்டுமா? வந்தால் போதாதா அந்தக் காதற் கதிரவனையும் சந்திரிகைக் கன்னியை முகம் வைத்தா கவிதை புனிய வேண்டும்? புனைந்தாற்றுன் போதாதா? அதை அங்கு நின்ற வாரே பாடவும் வேண்டுமா?

அந்த இசை அவனைக் கட்டிப் போட்டது. அவன் ஒடினால். இசை கேட்ட திசை நோக்கி ஒடினால். அந்த இசை பட்டென்று நின்றது. அவன் இன்பக் கரங்கள் அவன் தொப்பெண்று வீழ்ந்தான் கைக்கொட்டும் நோக்கிக் கைக்கொட்டிச் சிரிப்பது போன்று குருகவித்தான். அவன் இசை பட்டென்று நின்றது. அவன் தொப்பெண்று வீழ்ந்தான்.

'பாகி படிந்த மட்டக்களப்பு வாவியிலே மீன் பாடக் கேப்பேஸ்' என்று பாடினால் விபுலாநந்தர். அவ்வாலியிலே நீரர் மகனிர் வாழ்ந்தனரென்ற கற்பணையின் பின்னவியில் தான் வித்தகரின் 'யாழ் நூல்' பிறந்தது. அவருடைய கற்பணையின் பின்னவியில்,

இதோ, இங்கு,

ஓரேயோரு கதை.

புலவகம் மாத்திரயல்ல; தேவுலகமும் கண்டு அஞ்சம் அண்ணம் படைத் தவண், ஆற்றல் மிகுந்தவன் இராவணேனவரன். இலங்கையின் வேந்தன்; கைக்கிளையின் தந்தை.

கைக்கிளை அழகு சொட்டும் இளங்கன்னி. இளமருதன் என்ற இளங்களின் குவின் இன்னிகையில் மயங்கி வீழ்ந்தவன், அவனை அஸ்புப் பிளைப்பினால் கட்டி விட்டான்.

இக் காதலைக் கண்ணுற்ற இராவணன் சிறினான்.

காதலிப்பதும் குற்றமா? அதுவும் மறத்தமிழ் வேந்தன் இராவணனானுடைலா?

கைக்கிளை திகைத்தான்.

நிறைப்பது போன்று கடல் காரிகை தன்னும் கை மீன்னும் அலை கொண்டு நூலரெயன்னும் பஞ்சனிக் குவித்தான்.

பவனப் பொய்கையின் ஒருமாக; இந்த அற்புத்தை அவன் அன்னி ரசித்தவாறே நின்ற வடத்தை நோக்கியவாறு மெம்மந்தே நின்றிருந்தான்.

இனமருதனும் அன்றைக் கென்றே அந்தப் பொய்கை

தான். தன்னுணர்வை அவன் பெற்றபோது இன்பக் கரமிரண்டு தன் தோன்பற்றித் துக்குவதையுணர்ந்தான். அவன் முகமும் அந்தப் பரந்த மார்பும் இணைந்தன.

"கைக்கிளை!"

அவன் அரவிந்த விழிகள் மயக்கும் மையத் திலையோடு மூலிகையில் வெறுத்தன.

"நீரானு?..... நீ ஏன் இப்படி ஒடித்து என் காலடியில் விழவேண்டும்?"

அவன் வெறும் அன்றைக்கொட்டி வெந்தன் கைக்கிளையின் கண்ணி.

முசம் மீண்டும் மார்பிலே பதிந்தது.

"கைக்கிளை!" அவன் அவன் முகத்தை நிமிர்த்தினான்.

"உன்னை ந் அறியவில்லை? சமூவேந்தன் தவமிருந்து குறுமுனியின் உதவியோடு மகனிடம் பெற்ற ஏழிகை மகளின் ஒருந்தி நீ. நான் வெறும் மாறுடன். அதுவும் ஏழுக்கும் தீராத இழுக்கம்மா!

இழுக்கா? காகலிப்பது இழுக்கா? அதுவும் மறத்தமிழ்ந்தன் இராவணனானுது நாட்டிடலா? கைக்கிளையால் தாங்க முடியவில்லை.

"அம்மா! ஸ்மக்கும் ஒரு நீரின்னை து. எடுத் துச்சொல்வோம். இன்றுவரை காதலித்தல் குற்றமில்லை. இனிமேலே தமிழமெல்லை எதிர்த்தே தீர்வோம்!" வீராவேசத்தோடு, ஒரு விதப்படப்பட்டபோர்களை பொறிந்தோ! பாவம்; அந்தக் கீழ்க்கும்தீராத இழுக்கம்மா!

"எதிர்ப்பதுவா? கைக்கிளை சொன்னாலே? காதலிப்பது இழுக்கா? அதுவும் மறத்தமிழ்ந்தன் இராவணனானுது நாட்டிடலா? கைக்கிளையால் தாங்க முடியவில்லை.

"அம்மா! ஸ்மக்கும் ஒரு நீரின்னை து. எடுத் துச்சொல்வோம். இன்றுவரை காதலித்தல் குற்றமில்லை. இனிமேலே தமிழமெல்லை எதிர்த்தே தீர்வோம்!" வீராவேசத்தோடு, ஒரு விதப்படப்பட்டபோர்களை பொறிந்தான் கைக்கிளை.

"எதிர்ப்பதுவா? கைக்கிளை சொன்னாலே? இராவணனை எதிர்ப்பவர்களை உவகத்திலே—ஏன் தேவருகிலே கூட இருந்ததீவீலை." நெருட்பாக ஏரித்து விழுந்தான் விளரியன் கைக்கொண்டு இருந்து வந்தான். மகன் தாவென்றாலும் மன்னனை எதிர்ப்பதாகக் கூறாமா? அவனுது சீற்றம் அடங்கும் முதலே குதிரைக்கை என்று அவன் கொல்வரை கொட்டது, வீரர்கள் குழந்தை கொட்டு வீற்றுக்கும்தீராத இழுக்கம்மா!

"அம்மா! ஸ்மக்கும் ஒரு நீரின்னை து. எடுத் துச்சொல்வோம். இன்றுவரை காதலித்தல் குற்றமில்லை. இனிமேலே தமிழமெல்லை எதிர்த்தே தீர்வோம்!" வீராவேசத்தோடு, ஒரு விதப்படப்பட்டபோர்களை பொறிந்தான் கைக்கிளை.

"ஏன்ன சொன்னீர்கள்? விவரம் ஏன்றும் ஏழுகை கவுசிக்கும் கைக்கொட்டு வீற்றுக்கும்தீராத இழுக்கம்மா!

"அம்மா! ஸ்மக்கும் ஒரு நீரின்னை து. எடுத் துச்சொல்வோம். இன்றுவரை காதலித்தல் குற்றமில்லை. இனிமேலே தமிழமெல்லை எதிர்த்தே தீர்வோம்!" வீராவேசத்தோடு, ஒரு விதப்படப்பட்டபோர்களை பொறிந்தான் கைக்கிளை.

"ஏன்ன சொன்னீர்கள்? விவரம் ஏன்றும் ஏழுகை கவுசிக்கும் கைக்கொட்டு வீற்றுக்கும்தீராத இழுக்கம்மா!

"அம்மா! ஸ்மக்கும் ஒரு நீரின்னை து. எடுத் துச்சொல்வோம். இன்றுவரை காதலித்தல் குற்றமில்லை. இனிமேலே தமிழமெல்லை எதிர்த்தே தீர்வோம்!" வீ

